

HERBARZ POLSKI

i

IMIONOSPIS

zasłużonych w Polsce ludzi

wszystkich stanów i czasów;

UŁOŻONY PORZĄDKIEM ALFABETYCNYM NA PODSTAWIE HERBARZA NISIECKIEGO
I MANUSKRYPTÓW

Tom II.

*Kosci spruchniałe powstańce z mogiły.
Przywdziejcie ducha i ciało i siły.*

Woroniec.

L W Ó W.

Drukarnia Kołneta Pittera.

1859.

stat do wyrabiania pasów tak zwanych Stuc-
kich, przezco fabryka ta zyskała nadzwyczaj-
ną sławę w kraju i za granicą. M.

Mądzelowski, niegdy w Kijow-
sktém. M.*

Magdaleine, nobilitowany r. 1768. M.*

Magdaleński, patron sądów Lwow-
skich w r. 1624, słynął z surowej sprawie-
dliwości. M.

Mager, herbu Szeliga, dóm staro-
żytny w Sandomierskiem i na Rusi, od któ-
rego pochodzi założenie miasteczka Magiero-
wa. — Benedykt, kapitan artylerji koron-
nej, poległ pod Warszawą przy armacie ro-
ku 1794. M.

Magiera, herbu Wąż. M.*

Magnifik Jakób, kapitan piechoty,
dla okazanego mężstwa nobilitowany r. 1662.

Magnus, herbu Gierald. M.* — Jan,
niegdy profesor poezji przy akademii Kra-
kowskiej. M.

Magnuski, herbu Abdank.

Magnuski, herbu Bogorya.

Magnuski, herbu Bogorya.

Magnuszewski, herbu Radwan,
niegdy na Mazowszu, jednej dzielnicy z Uchań-
skiem.

Magnuszewski Dominik, znękaný
trudami wojennymi i stęskniwszy się za kra-
jem rodzinnym, gdy nie mógł powrócić do
Warszawy, przybył w r. 1832 do Galicyi,
gdzie znalazł przytułek i spokój w Załuczu
nad Prutem u zacnej niewiasty, która była
jego ciotką, a stała mu się matką przez ser-
deczne przywiązanie. Tam oddał się pracom
literackim, które właśnie teraz wychodzą dru-
kiem; † 1843. M.

Magneparlant, nobilitowany roku
1768. M.*

Maj Floryan, porucznik p. n. c. poległ
w bitwie pod Chocimem r. 1673. M.

Majdasiewicz Stanisław, radzca
miasta Lwowa, r. 1683 przyłożył się datkiem
2000 złp. do odbudowania kościoła Panny
Maryi we Lwowie pożarem zniszczonego. M.

Majer, herbu Jastrzębiec. — Wa-
wrzyniec, obywatel ziemski z poświęcenia
się dla ludzkości, zostawił po sobie chlubną
pamiętkę i nazwę Patryarchy; umarł w Za-
gościeńcu r. 1829. M.

Majeranowski Józef, akademik
Krakowski w r. 1696, wydał kilka poezji. M.

Majerawski Konstanty, asesor cen-
zury Krakowskiej, przy obowiązku urzędu swe-
go zajmował się pracami literackimi, utrzy-
mując własnymi siłami czasopisma Krakow-
skie; † 1851. M.

Majerhofer, nobilitowany r. 1790. M.*

Majewski, niegdy w ziemi Ciecchano-
wskiej. M.*

Majewski, herbu Łabędź. M.*

Majewski, nobilitowany r. 1768, dru-
gi r. 1775. M.*

Majewski, kapitan z 1go pułku uła-
nów, w wojnie hiszpańskiej r. 1809 dostał
się do niewoli Anglików, a zawieszony do
Szkocyi, przetrwał tam lat kilka. M.

Majkowski Paweł, podskarbi Bra-
cławski, fundował w Łucku klasztor OO. Try-
nitarzów r. 1718. M-

Majmon Salamon, rodem z Nieświe-
ża; jako filozofa mieszczą go obok najznakom-
itszych mężów wieku upłynionego; † 1800. M.

Makarowicz, herbu Lis z tą odmia-
ną, że przez strzałę powinny iść trzy krzy-
że. Ten przydatek nadany od książąt Litew-
skich jednemu z tego domu za okazaną od-
wagę w boju z Tatarami. Zwąc się pierw
Wasieńciewiczowie, przyjęli później tą nazwę
od dóbr Makarów na Rusi. Aleksander,
zginął w wojnie z Turkami na Węgrzech.

Makarski, niegdy w Starodubowskim. M.*

Makolnicki Tymoteusz, Domini-
kan, zajmując się gorliwem opowiadaniem